

Pacea Învierii. El aude cuvântul salvator al Regelui său: Astăzi vei fi cu mine în paradis! Isus ni se înfățișează astăzi ca fiind adevăratul Mesia / adevăratul Rege care ne așteaptă pe toți alături de crucea pe care pătimește pentru a ne spune cât de mult ne iubește și pentru a ne oferi pacea sa și un loc alături de El în paradis, în cazul în care, cu smerenie, am ști să îi cerem iertare pentru păcatele săvârșite.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 23-30 noiembrie 2026

		DOMNUL NOSTRU ISUS CRISTOS, REGELE UNIVERSULUI; Ss. Clement I, pp. m.; Columban, abate; Lucreția, m.
23	D	
24	L	Ss. Martiri din Vietnam **
25	M	Sf. Ecaterina din Alexandria, fc. m. *
26	M	Ss. Siriciu, pp.; Leonard, pr.
27	J	Sf. Virgil, ep.
28	V	Ss. Teodora, clg.; Iacob, pr.
29	S	Sf. Saturnin, ep. m.
30	D	DUMINICA 1 DIN ADVENT (Anul A); Sf. Andrei, ap.

Gândul săptămânii

“Cerul este singurul loc unde mereu este loc.” (Fericitul Vladimir Ghika)



Foaia
LITURGICĂ



**23 noiembrie 2025 • DOMNUL NOSTRU ISUS CRISTOS, REGELE
UNIVERSULUI • Ss. Clement I, pp. m.; Columban, abate; Lucreția, m.**

LECTURA I

L-au uns pe David rege peste Israel.

Citire din cartea a doua a lui Samuel 5,1-3

În zilele acelea, toate triburile lui Israel au venit la David în Hebron și au zis: “Iată, noi suntem os din oasele tale și carne din carnea ta! Chiar și înainte, când Saul era rege peste noi, tu erai cel care-l conduceai afară și îl aduceai înăuntru pe Israel. Și Domnul ți-a zis: «Tu îl vei paște pe poporul meu, Israel, și vei deveni conducător peste Israel». Toți bătrânii lui Israel au venit la rege, la Hebron, și regele David a încheiat o alianță cu ei la Hebron înaintea Domnului. Iar ei l-au uns pe David rege peste Israel.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 121(122),1-2.4-5 (R.: cf. 1)

R.: Vom merge cu bucurie în casa Domnului.

M-am bucurat când mi s-a spus: “Să mergem în casa Domnului!” Iată, picioarele noastre au ajuns la porțile tale, Ierusalime! **R.**

Acolo urcă triburile, triburile Domnului, după mărturia lui Israel, ca să laude numele Domnului. Căci acolo sunt scaunele de judecată, tronurile casei lui David. **R.**

LECTURA A II-A

Dumnezeu ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Coloseni 1,12-20

Fraților, aduceți mulțumire Tatălui care v-a învrednicit să aveți parte la moștenirea sfinților în lumină. El ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale. În el avem răscumpărarea, iertarea păcatelor. El este icoana Dumnezeului nevăzut, primul

Foaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

născut din toată creația, pentru că prin el au fost create toate în ceruri și pe pământ: cele văzute și cele nevăzute, fie tronuri, fie stăpâniri, fie principate, fie puteri: toate au fost create prin el și pentru el. El este mai înainte de toate și toate subzistă în el. Și el este capul trupului, al Bisericii; el este începutul, primul născut dintre cei morți, ca să fie el cel dintâi în toate, pentru că în el i-a plăcut lui Dumnezeu să facă să locuiască toată plinătatea și prin el să reconcilieze toate pentru sine, făcând pace prin sângele crucii sale, prin el, fie între cele de pe pământ, fie între cele din ceruri.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mc 11,9b-10a

(Aleluia) Binecuvântat cel ce vine în numele Domnului! Binecuvântată este împărăția care vine, a părintelui nostru David! (Aleluia)

EVANGHELIA

Isuse, amintește-ți de mine când vei intra în împărăția ta!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 23,35-43

În acel timp, conducătorii își băteau joc de Isus, spunând: “Pe alții i-a salvat, să se salveze pe sine, dacă el este Cristos al lui Dumnezeu, alesul!” Și soldații îl luau în râs când se apropiau de el și-i aduceau oțet, spunând: “Dacă tu ești regele iudeilor, salvează-te pe tine însuși!” Deasupra lui era și o inscripție: “Acesta este regele iudeilor”. Unul dintre răufăcătorii răstigniți îl insulta spunând: “Oare nu ești tu Cristos? Salvează-te pe tine și pe noi!” Dar celălalt, luând cuvântul și muștrându-l, i-a spus: “Nu te temi de Dumnezeu, tu, care suferi aceeași condamnare? Noi pe drept am primit ceea ce meritam pentru ce am făcut; dar el n-a făcut niciun rău”. Și spunea: “Isuse, amintește-ți de mine când vei veni în împărăția ta!” Iar el i-a spus: “Adevăr îți spun: astăzi vei fi cu mine în paradis!”

Cuvântul Domnului

Liturgia sărbătorii Cristos, Regele Universului, cu care se încheie anul liturgic, ne propune spre meditare un fragment din relatarea pătimirii lui Isus. În acest fragment, Mântuitorul, care în timpul procesului se declarase a fi Rege, Mesia, devine obiectul batjocorilor și al insultelor

tuturor celor care asistă la moartea lui pe cruce, inclusiv al unuia dintre răstigniții învecinați. Toți aceștia iau în derâdere titlul pe care și l-a atribuit, cerându-i să confirme prin gesturi spectaculoase pretenția sa mesianică. Lor, însă, le scapă un detaliu pe care Isus Cristos l-a semnalat deja (prin cele trei prevestiri ale pătimirii, morții și învierii sale de la Ierusalim – Lc 9,22.43-44; 18,31-33), detaliu care face trimitere atât la profeția din Ps 22,7-8 (Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic: „S-a încrezut în Domnul! Să-l mântuiască, să-l izbăvească, fiindcă îl iubește”) cât și la figura servitorului suferind din Is 52,13-53,12, unde se spune că mântuirea este rod al jertfirii de sine (... el a fost străpuns pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre. Pedeapsa care ne-a adus pacea a căzut peste el și prin rănilor lui am fost vindecați.). Mai mult, așa cum se prezintă scena în care Isus, pătimind, are de îndurat insultele și provocările celor din jur, ne reamintește de alte două episoade de la începutul

Evangheliei care acum capătă valoare de prevestire: cel al ispitirilor din pustiu unde Isus a refuzat în mod sistematic să se salveze pe sine (4,2-4) și cel din sinagoga de la Nazaret unde concitadinii săi refuză să accepte pretențiile mesianice ale celui pe care nu-l recunosc decât ca fiul lui Iosif (4,22s).

Cu alte cuvinte, regalitatea lui Isus nu este una asemănătoare vreunei monarhii din această lume. Isus nu își exercită regalitate prin puterea de a constrânge sau de a săvârși miracole în folosul propriu – schimbând pietrele în pâine sau salvându-se pe sine însuși de la moarte. Adevărata regalitate este aceea în care Isus intră prin intermediul crucii, pentru a exprima măsura iubirii sale care, pentru a-i aduna laolaltă pe fiii și ficele poporului său, e capabilă să meargă până la jertfirea de sine. Tâlharul cel bun, care face, mai întâi, un act de profundă căință pentru păcatele sale și, mai apoi, îndrăznește să ceară de la Cel care suferă pe nedrept să fie primit în Împărăție, este cel dintâi care obține